ním odstavci výslovně stanoví, že nelze cestovní požitky přiznati za cestu, kterou vykonal onemocnělý zaměstnanec do sídla úředního ..... lékaře z místa svého dočasného pobytu, které jest mimo jeho stálé bydliště (§ 31 odst. 2 služ. pragm.). Ježto jest nesporno, že st-l cestu, o kterou jde, nekonal ze svého stálého bydliště, nýbrž z místa svého dočasného pobytu, jeví se stížnost, pokud nárok dovozuje ze shora uvedeného výnosu, bezdůvodnou. — — — —

č. 7712.

Dávky za úřední úkony: * Dávka za úřední úkony, jde-li o udělení koncese, jest splatná ve smyslu odst. 3 § 5 zák. č. 53/1925, bylo-li straně úřadem sděleno, že jí koncese byla udělena, byť i koncesní listina sama nebyla ještě doručena.

(Nález ze dne 25. ledna 1929 č. 1345.)

Věc: Josef P. ve S. proti zemské správě politické v Praze stran odpisu dávky za úřední úkony.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Osp ve S. udělila st-li k jeho žádosti koncesi k provozování živnosti prodeje střeliva a broků se stanovištěm ve S. Zaslání koncesní listiny st-li odloženo až do zaplacení dávky za úřední úkon, jež st-li současně uložena částkou 300 Kč. V odvolání podaném z uložení této dávky žádal st-l o zrušení a prominutí dávky, poukazuje na to, že žádost o koncesi k provozování prodeje střeliva stala se zatím bezpředmětnou, pročež se vyřízení této žádosti vzdává a na koncesi nereflektuje. — Zsp v Praze pak nař. výnosem odvolání nevyhověla s odůvodněním, že dávka st-li uložená neodporuje ani zák. č. 53/1925 ani vl. nař. č. 163/1925. K vývodům odvolání podotknuto, že dávka za úřední úkony se vybírá vždy, leda že strana odvolá svoji žádost o provedení úkonu, udělení oprávnění nebo poskytnutí výhody před aprobací úředního rozhodnutí, což se v daném případě nestalo.

Stížnost založenou na právním názoru, že žadatel o koncesi nabývá oprávnění, jež se udělením koncese zakládá, teprve doručením koncesní listiny, a že proto dávku za úřední úkon lze požadovati jen tehdy, byla-li konc. listina žadateli úřadem vydána, neuznal nss důvodnou.

Podle § 1 zák. č. 53/25 jest přípustno vybírati zvláštní dávky za úřední úkony ve věcech správních, pokud se staly podstatně v zájmu soukromém, jakož i za udělení oprávnění a poskytnutí výhod ve věcech správních. Dávkou je povinen ten, kdo k úkonu zavdal příčinu nebo komu bylo oprávnění uděleno nebo výhoda poskytnuta. Dále se stanoví, že vláda určí nařízením, ve kterých odvětvích veř. správy, ve kterých případech a v jaké výši jest tyto dávky vybírati. Za tím účelem vydá dávkové řády pro jednotlivá odvětví správní, které se vyhlásí ve Sbírce zák. a nař. Na tomto zákonném podkladě byl pak vl. nařízením z 18. června 1925 č. 163 Sb. vydán dávkový řád. V sazebníku připojeném

k tomuto dávk. řádu stanoví se v pol. C 4 j) za propůjčení koncese k výrobě a prodeji zbraní a střeliva dávka pevnou sazbou, odstupňovanou podle počtu obyvatel ve stanovišti živnosti.

Podle § 5 odst. 3 cit. zák. č. 53/1925 jsou dávky stanovené pevnou sazbou splatny dříve, než se ukončí příslušný úřední úkon nebo než se dodá straně vyřízení o oprávnění nebo výhodě. Z toho plyne, že v případě, kde jde o poskytnutí oprávnění nebo výhody, pro uložení a splatnost dávky za úřední úkon stačí, bylo-li úřadem straně sděleno, že žádané oprávnění nebo výhoda jí byla udělena. Že by v době předepsání sporné dávky za úřední úkon žádost st-lova o propůjčení koncese k prodeji střeliva nebyla bývala tímto způsobem vyřízena, stížnost netvrdí.

Okolnost, že st-li nebyla koncesní listina ještě doručena, jest tedy nerozhodnou, protože, jak bylo uvedeno, splatnost dávky nastává v takovýchto případech dříve než se dodá straně konečné vyřízení o oprávnění nebo výhodě. Rovněž tak nemohla míti na povinnost st-lovu, zaplatiti uloženou dávku, žádného vlivu okolnost, že st-l dodatečně prohlásil, že se vyřízení své žádosti o udělení koncese vzdává a na koncesi nereflektuje, neboť v té době byl tu již úřední úkon, který byl podle zák. dostatečným podkladem pro uložení dávky. Zda st-l oprávnění, jehož udělení bylo obsahem onoho úředního úkonu, skutečně použil nebo ne, je pro povinnost zaplatiti uloženou dávku nerozhodno.

Jest tedy výrok žal. úřadu ve shodě se zák. Výrok ten netrpí však ani vadností, kterou spatřuje stížnost v tom, že úřad nekonal šetření o tom, kdy st-l žádost o propůjčení koncese odvolal, neboť ze správních spisů, které měl žal. úřad při svém rozhodování, bylo patrno, že odvolání žádosti o propůjčení koncese se stalo až po tom, kdy již byl st-l o kladném vyřízení žádosti vyrozuměn a kdy již dávka mu byla předepsána. Podle toho, co svrchu vyloženo, bylo toto zjištění dostatečným podkladem pro úsudek žal. úřadu, že žádost byla odvolána teprve, když nastala již splatnost sporné dávky.

Č. 7713.

Zaměstnanci veřejní: Diety z důvodu vedení dvojí domácnosti nepříslušejí za dobu, kterou zaměstnanec ztráví na dovolené.

(Nález ze dne 25. ledna 1929 č. 1363.)

Věc: Dr. Jindřich K. v U. (adv. Dr. Eugen Doktor z Prahy) proti ministerstvu spravedlnosti o diety.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Podle obsahu stížnosti byl st-l ze Š. přidělen ke kraj. soudu v U. Ježto příslušníci jeho domácnosti pro nedostatek bytů v U. zůstali nadále v Š., byly st-li vypláceny diety z důvodu vedení dvojí domácnosti. Výnosem presidia vrch. zem. soudu v Brně z 8. října 1926 byly st-li po dobu jeho dovolené, t. j. od 4. srpna — 31. srpna 1926